

maaffe har havt i Sinde, og paa andre Punkter er kommen til at indskrænke eller ophæve Bestyrelsen, hvilket ganske sikkert strider mod hans egen Hensigt og selvsjælgelig ogsaa imod Folkethingets.

Hvis jeg med et Par Ord maatte omtale det Forslag om Forbud mod Tobaksdyrkning, til hvilket den høitærede Minister henviser i Slutningen af Motiverne, vil jeg blot derom bemærke, at dette Forslag i en temmelig væsentlig Grad afviger fra det, som blev foreslaaet af en Del af et tidligere Udvalgs Medlemmer, og da navnlig deri, at alle de enkelte Bestemmelser ere ubeladte, og at Erstatningen for Forbrugen og Arbejde er bortfalden, medens den kun er bibeholdt for Cierne. Jeg tror ikke, at der, navnlig under den nærværende Lovforslags Behandling, er Marsag til at gaa ind derpaa; men da det er fremhævet som Supplement til Lovforslaget, og da det er sagt i Motiverne, at Restbeløbet, 9,000 Kr., vilde kunne dækkes ved den større Indførsel af Tobak, som vil fremkaldes ved Forbudet mod indenlandsk Tobaksdyrkning, som forudsættes at træde i Kraft samtidigt med nærværende Lovforslag, saa er det dog nødvendigt i alt Fald i finansiell Henseende at inddrage det med under Behandlingen af Loldloven, og jeg vil da bemærke, at naar det blev sagt, at Restbeløbet, — de 9,000 Kr. — vilde kunne dækkes ved den større Indførsel af Tobak, saa vil ganske sikkert ikke alene 9,000 Kr. men et langt større Beløb 90,000 Kr. eller endogaa derover, kunne dækkes derved; thi den indenlandsk Tobaksdyrkning omsætter et langt større Beløb end det, her er Tale om, og i Virkeligheden har altsaa den høitærede Minister, naar disse to Love holdes sammen, ikke paaregnet en Erstatning for Restbøtellerne med endog et Overflud for Finanterne. Det Loldlovforslag, her er Tale om, vil altsaa efter det, jeg her har tilladt mig at fremsætte, ganske sikkert ikke kunne gjøre Regning paa nogen Vedtagelse fra dette Things Side, og den høitærede Minister har heller ikke havt den allermindste Marsag til at antage, at Folkethinget skulde tiltræde det. Jeg kunde nu ønske, at den høitærede Minister vil udtale sig om, hvorvidt han kunde være tilbøjelig til at nærme sig de Grundsætninger, som Folkethinget gjentagende Gange har vedkjendt sig, idet det ikke kan erkjendes at være fket ved det foreliggende Lovforslag. Det er indlysende, at det maa være Betingelsen for, at dette Forslag bliver modtaget paa den Maade, som Ministeren ønsker. Maaffe foreligger der her kun et Forsøg fra den høitærede Ministers Side paa at se, hvor vidt Folkethinget vil gaa, men saa vidt som der her

er Tale om at gaa, vil Folkethinget ikke gaa. Den høitærede Minister kjender den Maade, hvorpaa Folkethinget mener, at Loldsagen bør ordnes; han kjender Grundsætningerne, og han kjender Udførelsen, thi derom foreligger Vidnesbyrd i et af dette Thing vedtaget Forslag. Er der nogen af de Grundsætninger, som findes i dette Forslag, hvortil Ministeren kan nærme sig, vil han ganske sikkert kunne vente, at Folkethinget vil tage hans Forslag i saa Henseende under Behandling; men hvis det ikke er Tilfældet, saa stiller det sig tvivlsomt for mig, hvad der skal komme ud af disse Forhandlinger. Jeg kunde altsaa ønske den høitærede Ministers Svar paa, hvorvidt han vil kunne virkelig nærme sig de Grundsætninger, som Folkethinget har gjort gjældende. Det sker imidlertid ikke derved, at man ophæver Lolden for 2 Artikler og ned sætter den for en tredje, og til Gjengjæld indfører en Del Loldforhøielser, med Hensyn til hvilke han veed, at Folkethinget ikke kan gaa med.

**Finantsministeren (Estrup):** Jeg har begjæret Ordet strax, efter at den første Laler har udtalt sig, thi han talte helt igjennem, som om han talte paa hele Thingsets Vegne, og jeg ansaa det altsaa for overflødig at afvente, om og hvad Andre maatte have at sige om Lovforslaget. Ved dette Forelæggelse tror jeg, at jeg tilstrækkelig bestemt angav Grunden til, at jeg havde forelagt det, nemlig den, at jeg vilde imødekomme et Ønske, der var fremkommet ikke alene i dette Thing men ogsaa paa mange andre Steder, om at skaffe billigere Livsformødenheder særlig for den mindre begunstigede Del af Befolkningen. Det forekommer mig altsaa, at den ærede Laler maatte kunne sige sig selv, at jeg ikke ved Forelæggelsen af Lovforslaget har troet at imødekomme Folkethingets tidligere Forlangender paa dette Gebet i deres Helhed. Jeg har troet og tror endnu, at jeg har imødekommet dem paa en fyldestgjørende Maade paa det Gebet, som her foreligger, men jeg maa selvsjælgelig ganske overlade til Folkethinget, om det vil gaa ind paa en nødtvungen Fyldestgjørelse af det, som det tidligere har forlangt, selv om det ikke derved opnaar Alt, hvad det tidligere har forlangt, eller om det, ligesom i forrige Samling, vil fastholde sit: Alt eller Intet. Dersom Folkethinget gaar denne sidste Vej, vil det jo ganske vist ikke overraske mig, da jeg har i frisk og levende Minde det ihelt hemitefke Barmemord fra ifjor, hvor de ustyldige Smaa, der havde vundet Anerkjendelse næsten fra alle Sider, bleve of-